

3. W miarę potrzeby mogą być przez banki stosowane inne okresy spłaty kredytów, nie dłuższe jednak niż jeden rok.

§ 37. W razie zużycia kredytu niezgodnie z przeznaczeniem pobrana suma podlega natychmiastowemu zwrotowi wraz z odsetkami i innymi należnościami.

§ 38. Wysokość odsetek od kredytów regulują odrębne przepisy.

VI. Formy zabezpieczenia kredytów i kontrola bankowa.

§ 39. 1. Osoby prawne (rolnicze spółdzielnie produkcyjne, kółka rolnicze, organizacje rolnicze posiadające osobowość prawną) składają na zabezpieczenie kredytów w Banku Rolnym skrypty dłużne, podpisane przez uprawnionych członków zarządu.

2. W odniesieniu do kredytobiorców wymienionych w ust. 1 mogą być stosowane przez Bank Rolny inne przewidziane prawem formy zabezpieczenia kredytów.

3. Naczelnny Dyrektor Banku Rolnego może zwolnić kółka rolnicze i powiatowe związki kółek rolniczych od składania skryptów dłużnych na zabezpieczenie kredytów udzielanych na poczet środków z Funduszu Rozwoju Rolnictwa.

§ 40. 1. Przy udzielaniu kredytów ludności wiejskiej obowiązują następujące formy zabezpieczenia kredytu:

- 1) kredyt udzielony przez Bank Rolny powinien być zabezpieczony skryptem dłużnym podpisanym przez kredytobiorcę i jego współmałżonka, a w razie braku współmałżonką — przez pełnoletniego członka rodziny, jako solidarnego poręczyciela,
- 2) kredyt udzielony przez spółdzielnię oszczędnościowo-pożyczkową powinien być zabezpieczony skryptem dłużnym podpisanym przez kredytobiorcę,
- 3) w razie potrzeby mogą być przez banki stosowane inne formy zabezpieczenia, jak:
 - a) poręczenie jednej lub dwóch osób majątkowo odpowiedzialnych,
 - b) hipoteka,
 - c) cesja należności, np. z tytułu dostaw obowiązkowych lub kontraktowanych,
 - d) poręczenie instytucji kontraktującej lub innej instytucji.

2. Kredyty inwestycyjne na budownictwo powinny być zabezpieczone w zasadzie hipoteką.

§ 41. 1. Bank Rolny i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe sprawują kontrolę celowego zużycia kredytów i stosują w razie niedotrzymania warunków kredytu rygory

polegające na ograniczeniu lub wstrzymaniu kredytowania, żądaniu przedterminowej spłaty części lub całości kredytu.

2. Rygory, o których mowa w ust. 1, powinny być zastrzeżone przy udzielaniu kredytu.

VII. Tryb przyznawania i wypłacania kredytów.

§ 42. Decyzje o przyznawaniu kredytów podejmują oddziały powiatowe (placówki) Banku Rolnego i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe na podstawie wniosków kredytobiorców.

§ 43. 1. Wypłata kredytu przeznaczonego na dokonywanie zakupów w placówkach handlu uspołecznionego powinna być przez powiatowe oddziały (placówki) Banku Rolnego i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe dokonywana w drodze przelewów na rachunek dostawcy.

2. Kredyty na budownictwo i inne kredyty inwestycyjne powinny być wypłacane zaliczkowo w miarę postępu robót lub dokonywania zakupów.

VIII. Przepisy końcowe.

§ 44. 1. Oddziały (placówki) Banku Rolnego obowiązane są do składania prezydiom rad narodowych stopnia wojewódzkiego i powiatowego okresowych sprawozdań o przebiegu kredytowania wsi.

2. Na żądanie prezydiów gromadzkich rad narodowych oddziały powiatowe (placówki) Banku Rolnego i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe obowiązane są składać tym prezydiom sprawozdania o przebiegu kredytowania na terenie gromad.

§ 45. Bank Rolny może w uzasadnionych przypadkach na wniosek kredytobiorcy zastosować warunki spłaty określone w §§ 33—36 do kredytów udzielonych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 46. Naczelnny Dyrektor Banku Rolnego i Zarząd Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych w porozumieniu z Bankiem Rolnym wydadzą szczegółowe instrukcje w sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem.

§ 47. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 maja 1957 r. w sprawie udzielania pomocy kredytowej Państwa na rozwój produkcji rolnej i rzemiosła wiejskiego (Monitor Polski Nr 48, poz. 298).

§ 48. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW HANDLU ZAGRANICZNEGO I FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1962 r.

w sprawie zezwolenia dewizowego dla artystów-plastyków na sprzedaż niektórych dzieł sztuki w obrocie z zagranicą oraz dysponowanie należnościami z tego tytułu.

Na podstawie art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 23 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy dzieł sztuki o niepowtarzalnym charakterze z zakresu malarstwa i rzeźby oraz dzieł grafiki artystycznej, wykonanych przez artystę-plastyka

będącego członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków lub przez inną osobę posiadającą zezwolenie Ministerstwa Kultury i Sztuki na wykonywanie zawodu artysty-plastyka.

2. Zarządzenie nie dotyczy dzieł sztuki użytkowej i innych dzieł plastyki, nie wymienionych w ust. 1.

§ 2. Zezwala się artystom-plastykom na sprzedaż w obrocie z zagranicą dzieł sztuki stanowiących przedmiot ich własnej twórczości oraz na dysponowanie należnościami z tego tytułu — w granicach i na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. 1. Sprzedaż przez artystów-plastyków w obrocie z zagranicą dzieł sztuki posiadanych w kraju może nastąpić tylko za pośrednictwem przedsiębiorstwa państwowego „Desa” — Biuro Handlu Zagranicznego, zwanego dalej „BHZ-Desa”.

2. Dzieła sztuki wykonane przez artystę-plastyka w czasie jego pobytu za granicą mogą być przez niego bezpośrednio sprzedane nabywcom zagranicznym pod warunkiem, że każda umowa sprzedaży zostanie zgłoszona BHZ-Desa dla dokonania rozliczeń na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie sprzedaży przez artystę-plastyka w czasie jego pobytu za granicą dzieł sztuki wywiezionych przez niego na podstawie odprawy celnej warunkowej.

§ 4. 1. Wszystkie rozliczenia z zagranicznym nabywcą z tytułu sprzedaży dzieł sztuki w trybie określonym w § 3 ust. 1 powinny być dokonywane wyłącznie przez BHZ-Desa.

2. Rozliczenia z zagranicznym nabywcą z tytułu sprzedaży dzieł sztuki w trybie określonym w § 3 ust. 2 i 3 mogą być dokonywane bezpośrednio przez artystę-plastyka, z tym że na zaspokojenie należności artysty-plastyka mogą być przyjęte wyłącznie zagraniczne środki płatnicze.

§ 5. 1. Zagraniczne środki płatnicze, o których mowa w § 4 ust. 2, mogą być przez artystę-plastyka wydatkowane za granicą do wysokości 50% kwoty uzyskanej z danej transakcji, nie więcej jednak niż do równowartości 12.000 zł ze wszystkich transakcji łącznie, zawartych w czasie każdorazowego pobytu artysty-plastyka za granicą. Równowartość kwoty zł 12.000 ustala się przy zastosowaniu obowiązującego w dniu zainkasowania należności kursu specjalnego lub kursu podstawowego z dopłatą, opublikowanego w tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

2. Zagraniczne środki płatnicze z każdej transakcji sprzedaży dzieła w części nie dopuszczonej do wydatkowania ich za granicą powinny być przez artystę-plastyka przekazane na rachunek BHZ-Desa w terminie dni 14 licząc od daty sprzedaży.

§ 6. 1. BHZ-Desa dokonuje rozliczeń z artystami-plastykami z tytułu sprzedaży ich dzieł sztuki z zastosowaniem następujących zasad i trybu według wyboru artysty-plastyka:

- 1) 50% kwoty uzyskanej z tytułu sprzedaży dzieł sztuki BHZ-Desa przekazuje na rachunek specjalny artysty-plastyka, prowadzony w złotych w Banku Handlowym w Warszawie, pozostałą zaś część kwoty wypłaca w złotych według obowiązującego kursu specjalnego lub podstawowego z dopłatą albo
- 2) BHZ-Desa wypłaca w złotych cenę krajową dzieła sztuki, stosownie do umowy zawartej pomiędzy BHZ-Desa a artystą-plastykiem.

W razie wykorzystania w całości lub w części przez artystę-plastyka zezwolenia przewidzianego w § 5 rozliczenie z artystą-plastykiem może być dokonane tylko według przepisu pkt 1.

2. Przy dokonywaniu rozliczeń z tytułu sprzedaży dzieł sztuki w trybie określonym w § 3 ust. 2 i 3 BHZ-Desa zalicza sumy wydatkowane za granicą na poczet kwoty, która podlega przekazaniu na rachunek specjalny artysty-plastyka (ust. 1 pkt 1).

§ 7. Środkami płatniczymi na rachunku specjalnym artysty-plastyka, wpłacanymi w trybie określonym w § 6 ust. 1 pkt 1, wolno dysponować bez potrzeby uzyskiwania indywidualnego zezwolenia:

- 1) na zakup dewiz w walucie wpływu należności zagranicznej lub w walucie uznanej przez bank za równorzędną do równowartości kwoty zł 12.000 na koszty utrzymania w czasie każdorazowego pobytu za granicą artysty-plastyka i osób będących na jego utrzymaniu,
- 2) na pokrycie w kraju kosztów przewozu osób wymienionych w pkt 1 na trasach zagranicznych, jeżeli wpływ kwoty na rachunek nastąpił w walucie kraju, z którym Polska nie rozlicza się w clearingu rublowym,
- 3) na wykorzystanie w eksporcie wewnętrznym, jeżeli waluta, w jakiej nastąpił wpływ na rachunek, jest przyjmowana na zapłatę w tym eksporcie.

§ 8. Dokonywanie przez artystów-plastyków sprzedaży dzieł sztuki w obrocie zagranicznym na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga indywidualnego zezwolenia dewizowego.

§ 9. Dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi przez artystów-plastyków z tytułu umów o dzieło lub o świadczenie innych usług plastycznych (honorariami) w obrocie z zagranicą reguluje zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie zezwolenia na dysponowanie częścią zagranicznych środków płatniczych uzyskiwanych przez osoby fizyczne za niektóre prace wykonywane w obrocie z zagranicą (Monitor Polski Nr 69, poz. 402).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trąmpczyński*
Minister Finansów: *J. Albrecht*

32

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 lutego 1962 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 2/62, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 lutego 1962 r. Jednocześnie traci moc tabela kur-

sowa nr 1/62, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 stycznia 1962 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 1, poz. 2).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *A. Żebrowski*